

геврекчий викаха, всичкия бодъръ шумъ на день, който почва.

На площадътъ предъ гарата, дружината тухлари, се събра настрана, като малко стадо, около дървенитѣ сандъчета и денкчета отъ черги. Децата, пожълтѣли отъ безсъната ноцъ, гълтаха съ широко отворени очи всичко, което имъ се откриваше за пръвъ пжтъ : високитѣ здания, голѣмитѣ автобуси, релситѣ, които влизаха въ самитѣ улици. Следъ малко се даде команда, всѣки нарами своя вързопъ, взе сандъчето подъ мишница, и безъ да влизатъ въ града, поеа бързо край станционнитѣ складове, по най-прѣкия пжтъ къмъ тухларницата. На завоя, две отъ децата се поспрѣха, да погледатъ дрънчащия трамвай, който профуча край тѣхъ, после забързаха да настигнатъ другитѣ, и се изгубиха задъ стената.

